

fager, at det er en god Ting, at denne Lov gaar igjennem, naar man ikke bringer Andet ind under den, end hvad der med Dette maa kaldes offentlige Politifager.

Bille: Det, som jeg kunde have at anføre mod den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), er tildeels allerede gjort gjældende; dog skal jeg tillade mig at gjøre endnu nogle Bemærkninger dertil. For det Første skal jeg gjøre den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) opmærksom paa, at de Punkter, som han fremhævede i Roven, saaledes som den foreligger, i Sammenligning med det, som kom fra os ifjor, og som han omtalte med Paaskjønneelse, dem skulde vi ikke det andet Thing, men den høitærede Justitsminister. Fra ham ere de væsentlig komne, og jeg skal i den Henseende tillade mig, hvad jeg undløb før, at udtale til den høitærede Justitsminister min Anerkjendelse, fordi han paa en saa smuk og slybige Maade har vidst at bringe alle de Tanker frem, der fandtes nedlagte i Lovudkastet, saaledes som det udgik fra Folkethinget ifjor, men ikke havde faaet et saa bestemt Udtryk, som det maaskee havde faaet, hvis Sagen ikke var kommen frem paa et saa seent Stadium i Sessionen; jeg takker ham fremdeles, fordi han har vidst at udfylde de enkelte Sakker, som vare ladte tilbage, og endelig, fordi han har gjort det uden at føie noget som helst Fremmed til det, vi engang vare blevne enige om. Thi det er netop den store Anke mod det andet Thing, at det har villet føie Noget til, som slet ikke hører hjemme deri. — Jeg skal dernæst gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at det ikke er en heldig Fremgangsmaade at advare imod at stille for „store Forventninger“ til et saadant Foretagende som dette, naar alle de, der have talt om det, netop have søgt at begrænse det. Der er virkelig ingen Anden, som her klytter „store Forventninger“ til det foreliggende Lovforslag, uden maaskee den ærede Rigsdagsmand selv. Alle vi, som have talt i denne Sag, have netop sagt: Lad os beskære det, thi det skal i Virkeligheden kun være et Supplement til en anden Sag, der er Hovedtingen. Det sluttede navnlig jeg min Tale med, og saa reiser den ærede

Rigsdagsmand sig op og siger alvorligt: „Sag maa bede Dem om endelig ikke at have for store Forventninger om det Resultat, som dette Lovforslag vil føie til.“ Han stillede sig derved paa en aldeles ubesøjet Maade op som en fremadsttuende Nestor, der advarende formaner os andre „ungdommelige“ Menneſter. Vi have jo netop søgt at begrænse denne Lov, for at bringe den til at blive det, som den skal være, nemlig et nødvendigt Supplement til Politi-Reformen. Til Landstinget kunde det ærede Medlem med nogen Føie have henvendt sine advarende Ord om „store Forventninger“, men til os her, som staae paa Grundlag af det ifjor Vedtagne, kunne disse Ytringer aldeles ikke henvendes.

H. Hage: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg forudsætter, at det er for en kort Bemærkning, thi det ærede Medlem har allerede haft Ordet to Gange.

H. Hage: Ja, det er en meget kort Bemærkning. Det var en „Duff“, som den ærede Rigsdagsmand talte om, og det maa dog forudsættes, at det vil sige, at han klytter store Forventninger til Roven; dersom han ikke har meent det, da veed jeg ikke, hvad han meente. Jeg sagde i den Anledning, at jeg ikke troede, at man kunde klytte store Forventninger til Roven, og at det var et ufalskændigt Forsøg. Og det forekom mig virkelig høist besynderligt, at han vilde sige, at jeg ikke rigtig kunde taale et saadant Forslag om, at Offentlighed og Mundtlighed blev gennemført, fordi en større Reform senere skulde gennemføres, i hvilken jeg selv havde en lille Deel.

Jeg erkjender fuldkommen med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at der er et Folk udenfor Rigsdagen, at Folket er Hovedsagen, og at hvad Folket vil, det bliver tilsidst gennemført gjennem Rigsdagen; men naar jeg vil see, hvad Folket mener, saa har jeg ikke Andet at gaae efter, end hvad Folkets Repræsentanter, som ere valgte fra alle Landets Dele, valgte af det hele Folk, sige; naar de tage Beslutning, har jeg Noget at gaae efter. Naar hver Enkelt af os